

عنوان مقاله:

ویژگی های پایدار معماری بومی مازندران و تجلی آن در فضاهای مسکونی کوچک (نمونه موردی شهر رامسر)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری با تاکید بر اشتغال زایی در صنعت ساختمان (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سهیل ذبیحی - گروه معماری، دانشکده فنی ملامصدرا رامسر، دانشگاه فنی و حرفه ای، رامسر، ایران

محمدحسین فیلی - گروه معماری، دانشکده فنی ملامصدرا رامسر، دانشگاه فنی و حرفه ای، رامسر، ایران

خلاصه مقاله:

سازندگان ابنیه بومی توانا بوده اند تا با شناخت پیرامون خود از دسترس ترین مصالح مناسب و مقاوم با کمترین زحمت بهره گیرند. دردل این ابنیه بومی ویژگی هایی شکل گرفت که در هماهنگی کامل با محیط طبیعی و در نه درجهت مقابله با آن بود. که به خلق فضاهایی انجامید که آنها را می توان همچون موجودات زنده ای تصور کرد که در طول زمان ماندگار ماندند. این مقاله به روش توصیفی تحلیلی انجام شده است. جامعه آماری این پژوهش را بناهای مسکونی کوچک شهرستان رامسر تشکیل میدهد برای اینکه بتوان نتایج حاصل از مطالعات روی نمونه های بررسی شده را به کل جامعه آماری تعمیم داد، نمونه ها به صورت تصادفی و در محدوده هایی که پراکندگی مناسب برای پوشش دادن کل منطقه را داشته باشد. در این راستا ویژگی های 23 خانه که از سال 1391 ساخته شدند انتخاب شدند. داده های این بخش از طریق مشاهدات میدانی (برداشت نقشه ساختمان ها، عکس و مصاحبه و مطالعات کتابخانه ای) استخراج گردید در نهایت نتایج به صورت جداولی که در آنها ویژگی های پایدار معماری بومی و میزان آنها در بناهای ساخته شد مقایسه گردید. تاثیر این ویژگی ها در ساختمان های امروز مشاهده شد. و این نتیجه حاصل شد که عدم وجود زیرزمین و ایوان به عنوان اصلی ترین ویژگی معماری بومی است که در بناهای امروز مشاهده می شود و استفاده از آن تاثیر بسزایی در ساختار فضایی خانه دارد.

کلمات کلیدی:

معماری بومی، ویژگی های معماری مازندران، معماری بومی رامسر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/785280>

